

Arrest

**nr. 103 476 van 27 mei 2013
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 4 september 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 22 oktober 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 april 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. ANTHONI, die loco advocaat M. DAL verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker trad op 25 november 2008 in het huwelijk met Z. T., een vrouw met de Belgische nationaliteit.

1.2. Op 29 februari 2012 diende verzoeker een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.3. De burgemeester van de stad Antwerpen nam op 4 september 2012 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 9 oktober 2012 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 29/02/2012 werd ingediend door:

Naam: [T.]

Voornaam: [A.]

Nationaliteit: Turkije

[...]

om volgende reden geweigerd:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij / zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden als familielid van een burger van de Unie: heeft de gevraagde documenten niet voorgelegd, namelijk: bewijs voldoende en regelmatige bestaansmiddelen Belg, bewijs ziektekostenverzekering geldig in België voor Belg en familie, geregistreerd huurcontract of eigendomsakte.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) en van artikel 42 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij verschaft volgende toelichting:

"Art. 52.<KB 2008-05-07/33, art. 6, 033; Inwerkingtreding : 01-06-2008> § 1. [1 Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag. De woorden " Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in de tweede paragraaf van de tekst op de voorzijde van dit document, worden geschrapt.

Indien de vreemdeling het bewijs van zijn familieband daarentegen niet overlegt, overeenkomstig artikel 44, om zijn aanvraag te staven, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19quinqüies. Hij overhandigt geen bijlage 19ter.][1 Na de woonstcontrole wordt de betrokkene ingeschreven in het vreemdelingenregister en hij ontvangt een attest van immatriculatie model A met een geldigheidsduur van [1 zes maanden]1 te rekenen vanaf de aanvraag.

De woorden " van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid of ", die voorkomen in het tweede lid van de tekst op zijde 1 van dit document, worden geschrapt.

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken 1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet; 2° [1 de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.][1

§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

[1 Indien de Minister of zijn gemachtigde het verblijfsrecht toekent of als er geen enkele beslissing is genomen binnen de termijn bepaald bij artikel 42, van de wet, geeft de burgemeester of zijn gemachtigde aan de vreemdeling een " verblijfkaart van een familielid van een burger van de Unie " overeenkomstig het model van bijlage 9 af.]1

De kostprijs die de gemeente kan vorderen voor de afgifte van deze verblijfkaart mag niet meer bedragen dan de prijs die geheven wordt voor de afgifte van een identiteitskaart aan Belgische onderdanen.

Wanneer het gemeentebestuur zich in de onmogelijkheid bevindt om onmiddellijk over te gaan tot de afgifte van deze verblijfkaart, dient het attest van immatriculatie te worden verlengd tot de afgifte van de verblijfkaart.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt het familielid van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

(1)<KB 2011-09-21/03. art. 15, 038; Inwerkingtreding : 10-10-2011>

Art. 42.<W 2007-04-25/49, art. 25, 046; Inwerkingtreding : 01-06-2008> § 1. [1 Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde betreffende de stabiele en regelmatige bestaansmiddelen bedoeld in artikel 40bis, § 4, tweede lid en in artikel 40ter, tweede lid, niet voldaan is, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.]1

§ 2. Voor de burgers van de Unie wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geconstateerd door een verklaring van inschrijving. Zij worden al naargelang het geval ingeschreven in het vreemdelingenregister of in het bevolkingsregister.

§ 3. Voor de familieleden van de burger van de Unie die zelf geen burgers van de Unie zijn, wordt het recht op verblijf geconstateerd door een verblijfsvergunning. Zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is gelijk aan de voorziene periode van verblijf van de burger van de Unie die zij begeleiden of vervoegen en bedraagt ten hoogste vijf jaar vanaf de datum van afgifte.

§ 4. De verklaring van inschrijving en de verblijfsvergunning worden afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen.

Zij moeten ten laatste worden aangevraagd bij het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum van binnenkomst bij het gemeentebestuur van de plaats waar men verblijft. Indien na het verstrijken van deze periode, geen verklaring van inschrijving of verblijfsvergunning wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 euro geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42octies.

Verzoeker heeft zoals boven aangehaald de bijlage 19ter ontvangen op 29.02.2012.

De laatste dag om de beslissing te nemen was uiterlijk 29.08.2012.

De bestreden beslissing is pas genomen door verwerende partij op 04.09.2012, d.i. 7 dagen te laat."

2.2. Allereerst moet worden opgemerkt dat verweerder niet kan worden gevolgd waar hij lijkt te willen stellen dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) de bestreden beslissing op 29 augustus 2012, in toepassing van artikel 52, § 4, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, nam. Uit de aan verzoeker ter kennis gebrachte beslissing blijkt immers duidelijk dat deze "op 04/09/2012" werd genomen door "de burgemeester" en dit "in uitvoering van artikel 52, § 3" van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Het gegeven dat de gemachtigde van de staatssecretaris er verweerder op 29 augustus 2012 op attent maakte dat hij gemachtigd was om, in toepassing van artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, een beslissing te nemen laat geenszins toe te besluiten dat verweerder niet

de in casu bestreden beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten zou hebben genomen.

Daarnaast moet worden geduïd dat artikel 52, § 4, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 bepaalt dat het gemeentebestuur de aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie slechts aan de gemachtigde van de minister, in casu de staatssecretaris, dient over te maken voor een beslissing ten gronde *“indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt”*. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker naliest stukken aan te brengen om aan te tonen dat zijn Belgische echtgenote, in functie waarvan hij de verblijfsaanvraag indiende, stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen had, dat zij over een behoorlijke huisvesting beschikte en dat zij een ziektekostenverzekering afsloot die de risico's voor haar en verzoeker in België dekt. Verzoeker gaf aan deze documenten niet te kunnen overmaken omdat hij niet meer samen was met zijn echtgenote. Verweerder diende – nu verzoeker in gebreke bleef de documenten die zijn verblijfsaanspraken dienden te onderbouwen aan te brengen – verzoekers verblijfsaanvraag derhalve niet over te maken aan de gemachtigde van minister, c.q. de staatssecretaris. De staatssecretaris of zijn gemachtigde werd dan ook niet gevat om zich ten gronde uit te spreken over de vraag of verzoeker over een verblijfsrecht als echtgenoot van een Belgische vrouw beschikte en er kan dus niet worden gesteld dat hij in gebreke bleef om tijdig een beslissing te nemen omtrent deze aanvraag. De in artikel 52, § 4, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 voorziene regeling is in casu niet van toepassing.

Artikel 52, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, in uitvoering waarvan de in voorliggende zaak bestreden beslissing werd genomen, voorziet voorts geen termijn waarbinnen de burgemeester een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden moet nemen wanneer de vreemdeling die de verblijfsaanvraag indiende niet de vereiste stavingsstukken aanbracht.

De Raad benadrukt tevens dat artikel 42 van de Vreemdelingenwet weliswaar bepaalt dat *“het recht op verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk”* ten laatste binnen de zes maanden vanaf de verblijfsaanvraag moet worden erkend aan een burger van de Unie en zijn familieleden, doch dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt een familielid van een burger van de Unie, in de zin van artikel 40ter iuncto artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, te zijn die een recht op verblijf kan laten gelden en hij dan ook niet dienstig naar voormelde bepaling kan verwijzen.

Een schending van artikel 42 van de Vreemdelingenwet of van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK